

‘Cướp’

Bùi Tín

Ngày 19 tháng 8 năm 1945 được Đảng Cộng sản Việt Nam (CSVN) gọi là ngày Cách mạng tháng Tám, còn là ngày Tổng Khởi nghĩa, cũng là "Ngày cướp chính quyền về tay nhân dân".

Trong các văn kiện chính trị từ đó đến nay, chữ "cướp chính quyền" được lặp đi lặp lại rất nhiều lần, trong sách vở, báo chí, qua lời Hồ Chí Minh, qua các bài viết của Trường Chinh, Phạm Văn Đồng, Võ Nguyên Giáp... còn lưu giữ, không sao kể hết .

Tại sao lại dùng chữ "cướp"?

Đoàn người biểu tình ngày 19 tháng 8 năm 1945 trước cửa Bắc Bộ phủ, Hà Nội.

Theo định nghĩa của từ điển, chữ "cướp" có hàm ý xấu. "Cướp là lấy, tước đoạt của cải của người khác, không phải của mình". Người ta thường nói "kẻ cướp", "bọn cướp", "lũ cướp", "đồ ăn cướp"... "Ăn cắp" và "ăn cướp" thông thường có cùng nghĩa, nhưng ăn cướp chỉ ra hành động hung dữ, bạo lực, phạm pháp cao hơn, mang tính chất lên án, khinh bỉ hơn.

Có lẽ chính vì vậy mà những năm gần đây , từ "cướp chính quyền" không còn được dùng nhiều, phổ biến như trước.

Tuy vậy lúc này cũng cần đặt vấn đề nghiên cứu sâu thêm sự kiện lịch sử này để gọi cho đúng tên.

Tổng Khởi nghĩa hay Cách mạng tháng Tám, hay Cướp Chính Quyền? Gọi sao cho đúng, cho chính xác?

Gọi là cách mạng trước hết là không chính xác. Cách mạng là một cuộc thay đổi chế độ trong đấu tranh quyết liệt, thường có bạo lực chống đối,

giằng co nhau, có đổ máu,, như cách mạng ở Pháp, ở Hoa Kỳ mà ông Hồ Chí Minh đã dẫn ra trong bản Tuyên ngôn Độc lập ngày 2/9/1945. Biến cố gọi là Cách mạng tháng Tám 1945 ở Việt Nam hoàn toàn không đổ máu, không có đấu tranh giằng co bằng bạo lực quyết liệt. Chính quyền thực dân Pháp đã bị phát xít Nhật lật đổ ngày 9/3/1945 trong một cuộc đảo chính nhẹ nhàng. Trước đó cả Đông Dương thuộc Pháp đã đầu hàng phát xít Đức, Việt Nam trở thành thuộc địa của nước Pháp thua trận đã đầu hàng phát xít, cho nên bị khối Đồng minh xếp vào loại bị quân Đồng minh là quân đội Anh và quân đội Trung Hoa Dân quốc vào chiếm đóng để giải giáp quân đội Nhật đã đầu hàng Đồng minh. Quân đội Trung Hoa vào miền Bắc, quân Anh vào miền Nam. Việt Nam trở thành đất trống về quyền lực cai trị, chính phủ Trần Trọng Kim vừa thành lập được 6 tháng còn non yếu, tuy về danh nghĩa đã giành được nền độc lập từ tay phát xít Nhật đã buông súng đầu hàng Đồng minh. Do sức ép của quần chúng xuống đường theo lời hiệu triệu của Mặt trận Việt Minh do đảng CS Đông Dương tổ chức ra, Vua Bảo Đại thoái vị nhanh chóng, bày tỏ niềm vui "từ bỏ ngai vàng để trở thành một công dân tự do".

Sau 70 năm, nhìn lại không thể gọi biến cố đó là Cách mạng tháng Tám. Gọi vậy là "ngoại ngôn", là "đại ngôn", vì "cách mạng" là phải thay đổi hẳn chế độ cai trị, đổi mới hoàn toàn bản chất chế độ, đem lại dân chủ, tự do cho mọi công dân, quyền tự do bình đẳng trong kinh doanh, cốt lõi là tự do ngôn luận, tự do báo chí.

Điều mỉa mai không lẽ là sau 70 năm cai trị, Đảng CSVN đã nói không biết bao nhiêu lần về cách mạng, về đổi mới, đổi mới tư duy, đổi mới mô hình kinh tế, chính trị, về cải tiến, về thay đổi ... nhưng trong cuộc sống thực tế, chế độ hiện nay kém xa thời phong kiến về sở hữu tư nhân về ruộng đất, kém xa thời thực dân về hàng loạt lĩnh vực như tự do ngôn luận, tự do báo chí, tự do tôn giáo, về nền tư pháp độc lập, về vị trí hệ trọng trong xã hội của các nhà báo độc lập và các luật sư độc lập trong việc thực hiện chế độ pháp quyền nghiêm minh.

Biết bao chuyện "thay mà không đổi", "đổi mới hoá ra đổi cũ", "cải tiến hoá ra cải lùi", càng hô hào tiến lên đất nước càng lạc hậu thêm. Càng đi lên chủ nghĩa xã hội lại càng lún sâu trong bùn lầy của chủ nghĩa tư bản hoang dã, rùng rú, thành chế độ Mafia đồ quái gở vô luật pháp, vô đạo đức, vô nhân tính.

Nhân bàn về những từ "Cách mạng", "cướp Chính quyền", nếu suy cho rộng, nghĩ cho sâu, nói rõ sự thật đầy đủ, không sợ mất lòng ai, như nguyên Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Văn An dám nói thẳng băng rằng "Bộ Chính trị hiện nay là một kiểu Vua tập thể", đội lột dân chủ do dân, vì dân. Cần nói rõ, nói thật, nói cho đúng thì 70 năm về trước, lãnh đạo Đảng CSVN đã khôn khéo cướp công của nhân dân, lợi dụng lòng yêu nước, khát khao độc lập của toàn dân để thỏa mãn tham vọng quyền lực CS vô

hạn của mình, từ đó cướp luôn cuộc sống tự do về mọi mặt của nhân dân, từ tự do chính trị, tự do kinh tế, tự do tôn giáo, tự do kinh doanh, tự do đi lại, xuất nhập cảnh của nhân dân, suốt trong 70 năm dài đã qua. Một chế độ tệ hại hơn thời phong kiến, thực dân về mọi mặt.

Đại hội XII là dịp tốt nhất để Đảng CSVN nhận ra sự thật, lỗi làm kinh khủng ấy, trả lại cho toàn dân, toàn xã hội quyền tự do chính trị, tự do bầu cử, tự do kinh doanh, tự do biểu tình và lập hội.

Không dám làm như thế, lãnh đạo CSVN hiện nguyên hình là một lũ cướp ngày, một băng đảng Mafia đả bất lương vô đạo, cô lập giữa thế giới văn minh, sẽ bị sự phẫn nộ xung thiên của nhân dân ta quét sạch, như nhân dân Đông Đức, Ba Lan, Tiệp, Bulgaria, Tunisia, Ai Cập, Ukraine... đã thực hiện trong các cuộc cách mạng đổi đời, giành lại quyền sống tự do về mọi mặt trong độc lập dân tộc và trong quyền sống làm Người.

Bùi Tín

Nguồn: <http://www.voatiengviet.com/content/cuop/2933356.html>

Chuyển đến: **Người Việt Gốc Ớt**

Ngày 28/8/2015

www.vietnamvanhien.net